

MISIJONSKI ZVONČEK

+ GLASILO NOVOMEŠKEGA MISIJONSKEGA KROŽKA + +

to II. -- Novo mesto, 15. marca 1945. - + - St. 6.

Krušni oče velikega Misijonarja. (M. Ž.)

Sv. Jožef je krušni oče Jezusov. Bil je gospodar družine, ki je bila najvzvišenejša, najplamenitejša in najsvetejša. On je tudi varuh vseh krščanskih družin. In če je varuh posameznih družin, je obenem varuh vseh družin skupaj, torej varuh sv. kat. Cerkve, za kar je bil tudi uradno postavljen.

Akor je varen družinski oče vesel, če se pomnoži število članov njegove družine, tako se veseli tudi sv. Jožef, če delako za razširjanje kraljestva božjega na zemlji in tako za pomnožitev članov sv. Cerkve, največje družine, ki ji on načeljuje.

Radi torej pomagajmo pri delu za misijone. Tudi vneto molimo in se žrtvajmo zanje. Darujmo večkrat sv. obhajilo za našega misijonarja-rojaka, p. Baptista Turka, da bo imel čim več uspehov pri pridobivanju kitajskih duš in da ga Gospod Bog ohrani še mnogo let.

Pa tudi radi študirajmo misijonske vprašanja. Naj ne gre srečno završeni tridnevni misijonski tečaj brez sadov mimo nas! Ne pozabimo, da je proučevanje misijonstva glavno delo tujcaških misijonskih krožkov in akcijsko delo je sicer važno, a je drugotnega pomena. Poročilo o misijonskem tečaju, ki bo sledilo, naj nas še bolj utrdi v tem spoznanju.

POROČILO O TRIDNEVNEM MISIJSKEM TEČAJU.

Od 26. - 28. II. 1945. se je vršil v frančiškanski dvorani v Novem mestu tridnevni misijski tečaj, ki je na splošno dobro uspel. - Udeležilo se ga je prvi dan: 21 dijakov in 15 dijakinj; drugi dan: 19 dijakov in 21 dijakinj; tretji dan pa: 20 dijakov in 20 dijakinj. - Tečaj je otvoril pred. g. p. prokurator, oz. voditelj, M. v. Novem mestu. S predavanji je začel g. p. Anastazij Bajuk, ki je govoril o

Čemu misijoni?

Misijonstvo je najlepše poslanstvo. Beseda "misijon" prihaja od latinske besede, ki pomeni poslanstvo. Misijonar je torej posebne vrste poslanec. - Mi si navadno predstavljamo pod misijonarjevimi celom samo zunanje: krščenje, maševanje, sploh delitve zakramentov. A naloga misijonarjev je povsem globlja. Misijonar gre v misijone zato, da tam, kjer sv. Cerkve se ni le-to ustanovi in nato utrdi. To je bistveni namen misijonarjev in misijonstva. V tem smislu nam je dal najprej zgled sam Jezus Kristus. On je ustanovitelj sv. Cerkve pripravljaj. S svojo smrtjo jo je poklical na delo. Drugi zgled pa je sv. Pavel, katerega potovanja popisuje svetopisemska knjiga "Apostolske dela". On je učil in utrjeval v veri posameznike in tudi družbo. Ko pa je našel v tem delu sposobnega moža, ga je dragin postavil za škofa, nekaj časa zanj skrbel, ga obiskoval ali mu pisмено dajal navodila; ko pa se je mož privedil, je ta škofija samostojno delala in se polagoma večala, ter se pričela deliti na šepnije. - Na ta način tudi sedaj dela misijonar. -

Nato je nastopila s svojim referatom ga. prof. Gunde:

Misijonska dolžnost vernikov.

Da bi se verniki čimbolj seznanjali z misijonskim vprašanjem, je prav, da se tu in tam prirejajo misijonski tečaji. - Zelo je bil goreč za misijone in navduševal predvsem akademike pok. g. prof. Lambert Erlich. Misijonski tečaji, ki so se vršili po raznih državah, so dobili polagoma mednarodni značaj in zanje se je začel zanimati tudi Rim. Zelo živahno misijonsko razgibanje so bili akademiki pri protestantih. Delo za razširjanje kraljestva Kristusovega je bilo zeenkrat zapušeno samo teli rasi. Ali ni to čest? In mi se še odtegujemo temu delu, zlasti naša inteligenca? Sv. oče Pij XI. je spoznal

izredno važnost dela za misijone in je to podčrtal s tem, da je dal škofu strogo naročilo, da pospešujejo na vso moč misijonsko gibanje. Ali ni dolžna naša inteligenca, da položi na svetovni oltar za razširjanje kraljestva Kristusovega na zemlji vsaj majhen dar, nekoliko študija in nekaj časa? Misijonstvo nosi zastavo Kristusovo med pogane v Indijo, Japonsko, Afriko... Vsak misijonar je pionir krščanske civilizacije. Gorje poganom, če se bo brezverna evropska kultura razpuhila v nekrščanske kraje! - Zakaj smo spleh dolžni zanimati se za misijone? V svojih misijonskih okrožnicah navaja sveti oče Pij XI. kot glavni nagib za misijonsko delo ljubezen do Boga in do bližnjega, poleg tega pa hvaležnost za dar sv. vere. Vendar so sodobni misijonologi ugotovili, da je vsak katolik in vsi v vesti, iz pravičnosti torej, ne samo iz ljubezni dolžan zanimati se za misijone in jih po svojih močeh podpirati. Vstaja boj med poganskimi verami in krščanstvom. Ali naj mi spimo? Nikakor. Ako hočemo, da preorjemo ves svet s plugom krščanstva tedaj ne pleni val, zlasti pa inteligenca. Evropski inteligenci ne sme biti vse eno, kakana naj bo poganska kultura. S stališča pravičnosti torej moramo reševati misijonsko vprašanje (kakor soc. vprašanje) in tistim, ki tavajo v temi nevere privoščiti, da se duhovni zakladi vere poračdele med nje. Ka in MA sta bili gesli Pije XI. Ne smeta si nasprotovati, ampak druga drugo podpirati in izpopolnjevati, ako hočemo, da bomo storili in izvršili veliko nalogo, ki nam je tako častno zaupana.

Ko je za. profesor zaključila, je nadaljeval g. p. Salezij Glavnik. Naslov njegovega predavanja je bil:

Misijonska dijaška zveza.

Po zgledu drugih narodov se je tudi pri nas organizirala MDZ. Stoji pod okriljem DSV, vendar ni dijak član DSV, obenem še član MDZ. Naš novomeški misijonski krožek stoji sicer pod okriljem FMZ, a je pridružen MDZ. - MDZ je bila ustanovljena v novembru leta 1943. V izvlečku sledi njeno poročilo o enoletnem delovanju. Predvsem je treba poudariti, da je po zgledu Ka ne samo organizirana, ampak dela tudi v njenem duhu: tiho, tako rekoč skrito, a tembolj globoko.

1) ORGANIZATORNO DELO MDZ. Kratka, izčrpana pravila, z odobrenjem preva. g. škofa; odbori so zvezni, podzvezni, odsekovski in krožkovni. MDZ ima lastne in pridružene krožke. Moš-

ka podzveza je imela največ 86 članov, ženska 156. Krožki so akademski, višješolski in nižješolski. Članarina znaša mesečno 2 liri; vsak član dabi člansko izkaznico; poslužujejo se tiskanih kontrolnih lističev "koji mis. dnevi". - Blagajniško poročilo pove, da je bilo 19 tisoč donodkov.

II) STUDIJSKO DELO, G L A V N O I krožki so bili nekaki seminarji o misijonstvu. Zraven tega je tudi misijonska šola z izgradnami. Posluževali se zlasti misijonske okrožnice Pija XI. koledarjev in drugih spisov o verstvih poganskih narodov. Studiranje domačih in drugih večjih misijonarjev itd. Mijaštvo je spoznalo, da spada h kat. načelnosti in dejavnosti mis. miselnost in dejavnost.

III) AKCIJSKO DELO, sicer važno, a dragotnega posena: sebe, očjo (dijaško) in srce (nedijaško) okolico prepeljati z mis. miselnostjo. Zanimiva so vprašanja, s katerimi so ugotavljali *mis. realizem* med dijaki in v javnosti... Misijonski realizem treba premakniti do *mis. idealizma*, zato so se lotili akcij: pridobivali so člane za DSV (do 2500 nedijakov), pomagali pri ustanavljanju županijskih mis. odsekov, se udeleževali pri akcijah misijonske nedelje, prodajali pred cerkvami misijon. tisk, za blinosti pa se posvetili polniški akciji...

IV) DUHOVNO DELO ni namen MDŽ (to naloga drugih organizacij, kakor Marijan. kongreg.); nudi le duhovnosti članstva mis. potezo. Globoka dobovnost vsakemu člazu najne potrebna za razumevanje misijonstva, za požrtvovalno vstrajanje in za najčistejši namen pri tem, največjo nesebičnost zahtevajočem delu. Če članstvo ne zajema drugje duhovne podpore, jo mora dobiti pri MDŽ, ker drugače ne bo prevega mis. udeleževanja, ne misla: molitev, obhajila, žrtvice v mis. namene i. dr. Zato mesečne rekolekcije, citanje sv. pisma prisestankih, duhovno usmerjeni govorčki, skupne sv. maše, devetdnevnice, živi rožni venec v krogih, molitev za požrtvovalnost (sploh TDŽ), novejšje duh. knjige Vestnik z meditaciji i. t. d. ZGLED PRIDRUŽENEGA KROŽKA:

Kongregacijski mis. krožek pri sv. Jožefu z dvema študijskima krožkoma, višješolskim in nižješolskim. Študijski krožek je nastopal na MO in vodil vse misijonske akcije.

(Se nadaljuje)

LETOENJE LETO JE NEKAKO MISIJON KO LETO -BEREJO SE MISIJONSKA ŠMARNICE-, ZATO SE MORAMO ŠE BOLJ RAZGIBATI, DA BOMO SPOSOBNI ZA MISIJONSKA NASTOPE IN PRIPREDETE.

=====